

VERESS MIKLÓS

Avokádó

„Barátai az embert elviszik...”
(Csiki László: Az avokádóköрте)

„Egy barátom van nekem, csak a halál...”
Valaki írta mindnyájunk helyett.
A duzzogó kamasz is kitalál
egy (vörösmartys) holtbiztos helyet.

Soká keressük: a lét erre van.
Neked már nem. Nekem is már alig.
Sohasem alszom már álomtalan,
mert azt hiszem, hogy bennem más lakik;

a végzet, hogy nem vagyok önmagam –
csak ti, akik halott barátaim;
és önzően sodornak céltalan
a csíkiságos éjszakák szerint.

Neked könnyű: hiszen már megnyugodsz,
mert megtetted, mire Isten teremt
költőt és gyertyát. Addig ég kanóc,
míg nélküle is világol a rend.

Melyik? Te ezt is jobban tudhatod.
Neked már van egy harmadik hazád.
Kutatgatom csak messzi válaszod
örökléteddé küldött válaszát:

(Idele, akár hiszik, nem hiszik?)
„Barátai az embert elviszik.”

Meseházi mise

Csabai Boldogság-napra

*Miság a világ? Noha bármi legyen:
a szobrász követ, avagy fát farag.
A költő rímet; merthogy az se szégyen –
de az anyag csak önmaga marad*

*művésze nélkül. S mi van ott a képen,
ha festőtlenül vár a gondolat;
vásznon mit ér, ha mindég csak fehérén?
Ám van, aki még színeket arat,*

*épp Mihály-napkor. Jó nagy szüret léssen:
táncol, dalol a gyereknyi csapat,
s elámulgat az álmodó művészen,
akinek kedve ki sosem apad*

*ilyenkor ősszel. Hiszen a mesékben
talán tavasz is követhet nyarat;
ha valaki ezt megsejti oly mélyen
az Infernóból – mely mennyboltozat.*

*Pictor Schénerus azért soká éljen
érettünk – az sem túl nagy feladat,
hogy közben élő-képeket meséljen,
míg általunk örök gyerek marad.*